



## ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Εἶνε πλέον καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ πρὸς τὸ ἀθηναϊκὸν ὕδωρ δυσπιστία. Αἱ παντοειδεῖς διαταράξεις τῆς ἐποχῆς, αἱ ἀσθένειαι, τὰς ὁποίας μετὰ τόσης ἐλαφρότητος καὶ εὐκολίας ἀπεδίδομεν εἰς αὐτὸ, ἄλλοι πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἀφορμὴν. Τὸ νερόν μας εἶνε ἀθῶον, ἀθῶοτατον. Μάθετέ το ὅλοι καὶ πίνετε ἀφρόως. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς χημείας κ. Α. Χρηστομάνου καὶ τοῦ ἀστυχημικοῦ κ. Κ. Βρατίμου, τὸ ἐξήτασε καὶ ἰδοὺ τί ἀποφαινεται: «Ἡ παντελής ἀπουσία τῆς ἀμμωνίας, τοῦ νιτρώδους ὀξέος καὶ τῶν ἀζωτούχων ὀργανικῶν οὐσιῶν ἐκ τῆς συνθέσεως τῶν ὑδάτων τούτων (τῶν διοχετευομένων εἰς τὴν Δεξαμενὴν) δικαιοῖ ἡμᾶς ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι ταῦτα εἰσὶν ἀγνά, καθαρὰ καὶ ὑγιεινά. Ἐὰν δὲ παραβάλωμεν καὶ τὰ λοιπὰ συστατικὰ πρὸς ἀλληλα, καὶ πρὸς τὸ κανονικὸν ὕδωρ, πειθόμεθα ὅτι τὸ μὲν ὕδωρ τῆς Δεξαμενῆς, ὡς σήμερον ἔχει, δεόν νὰ θεωρῆται ὡς ἀμεμπτον καὶ ὑγιεινόν, τὰ δὲ νέα ὕδατα τῶν θέσεων Κοκκιναρᾶ καὶ ἀρτεσιανῶν Χελιδονοῦς εἶνε ἔτι ἀνώτερα αὐτοῦ. Ἰδίως δὲ τὸ ὕδωρ τῶν ἀρτεσιανῶν φρεάτων τοῦ Κοκκιναρᾶ, καίτοι ὄλιγον σκληρὸν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν καλλιτέρων ὑδάτων τοῦ λεκανοπεδίου ἡμῶν». Ποτήριον ὑδάτος διαυγοῦς, παγωμένου καὶ ἀψηλαφημένου πάσης ὑπονοίας, δὲν εἶνε τὸ καλλίτερον ἀναψυκτικὸν τοῦ θέρους;



Κάποιος ὠνόμασε τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ὑπὸ ἔποψιν θεατρικὴν «ἑβδομάδα τῶν παθῶν»: «Εἰς τοῦ Τσόχα εἴχαμεν διὰ πρώτην φορὰν τὸν Γέρω Ξοῦρη», κωμειδύλλον τρίπρακτον καὶ τὴν ἐπομένην εἰς τὸν Παράδεισον τὸ Λευκὸν Δράμα, εἰς πράξεις τρεῖς. Τὸ μὲν κωμειδύλλον, ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμῃ κωμειδύλλον· τὸ δὲ δράμα δὲν ἦτο ἀνώτερον τῶν ἄλλων καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἐνέπνευσε παρ' ἡμῖν εἰς ποιητὰς καὶ λογογράφους ἡ αὐτοκτονία τῆς Μαίρης Βέμπερ. Καὶ τοῦτο μὲν ἡμῶς ἔπεισε ἡ Ἄστυνομία, ὡς προσβάλλον τὸσον τὴν φιλοκαλίαν, ὅσον καὶ τὸ κοινωνικὸν αἴσθημα, οὕτω δὲ ἡ κυρία Παρασκευοπούλου δὲν θὰ λάθῃ πλέον ἀφορμὴν νὰ παρουσιασθῇ ὡς πρωταγωνίστρια μὲ τὸ ἄχρη φωνὴν γερμανίδος παιδαγωγοῦ· ἀλλὰ τὸ κωμειδύλλον ποῖος θὰ τὸ ἐμποδίσῃ καὶ ἕως πότε θὰ εἶνε ἠναγκασμένος νὰ παρουσιάζεται ὁ Παντόπουλος ὑπὸ τὸν ἀσήμενον καὶ βάνουσον τύπον τοῦ Γέρω-Ξοῦρη;



Ἀλλὰ διὰ τὰ πρωτότυπα μᾶς ἰκανοποίησεν ἐν ξένον, ἡ Φαιδώρα τοῦ Σαρδού, τὴν ὁποίαν ἔδωκε πρώτην φορὰν τὴν ἐσπέραν τῆς π. Κυριακῆς ὁ θίασος Ταβουλάρη, πρωταγωνιστοῦσας τῆς Δοῦς Βερώνη. Σπανίως παρευρέθη εἰς πρώτην ξένου ἔργου τόσος κόσμος καὶ οὐδέποτε ἔφυγε τόσον ἐνθουσιασμένος καὶ ἐκ τοῦ ἔργου

καὶ ἐκ τῆς ὑποκρίσεως. Ὡς Φαιδώρα ἡ δεσποινὴ Βερώνη κατέκτησεν ὅλων τὰς συμπαθείας, παῖξασα τὸν δῦσκολον καὶ δυνατὸν χαρακτήρα, τὸν ὁποῖον ὑπεδύετο, μετὰ τέχνης, οἷα διὰ πρώτην φορὰν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, παρουσιάζεται ἀπὸ ἐλληνικῆς σκηνῆς εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος. Ἀντάξιος σύντροφος τῆς καλλιτεχνίδος ὑπῆρξεν ὁ κ. Ταβουλάρης, ὑποδυθείς τὸν Λῶρις Ἰπανῶφ. Ἐν γένει ἡ παράστασις ὑπῆρξεν ἐπιτυχεστάτη, ἀποτελεῖ δὲ μετὰ τῆς Σιμόνης τοῦ θιάσου «Αἰσχύλου» τὴν τελειοτέραν φέτος ἀπόλαυσιν τοῦ θεάτρου μας.



Καὶ τώρα, ἰδοὺ ἡ ὑπόθεσις ἐνὸς δράματος οἰκογενειακοῦ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ κόσμου: Πρὸ τριῶν μηνῶν εἶχεν ἀναχωρήσῃ κύριός τις, μεταβάς εἰς Κρήτην χάριν τῶν ὑποθέσεων του, ἀφῆκε δὲ ἐνταῦθα μόνην τὴν σύζυγόν του. Προχθὲς ἐπιστρέψας ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν του, τὴν ὁποίαν εὔρεν ἔρημον, διότι ἡ σύζυγός του ἀπὸ τινος χρόνου ἔζη ἐν Φαλήρῳ μετὰ τοῦ ἔραστοῦ τῆς. Τὸ τοιοῦτον πληροφορηθεὶς ὁ σύζυγος παρὰ τινων γειτόνων κατήλθεν εἰς Φάληρον, ἔβη συναντήσας τὴν ἄπιστον γυναῖκα ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τοῦ ἔραστοῦ τῆς ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Πάραυτα ἔσπευσεν ὁ ἐν Φαλήρῳ σταθμεῦον ἄστυνομικὸς κλητῆρ καὶ συνέλαβε τὸν δράστην, τὸν ὁποῖον μετέφερον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.



Μεταξὺ τῶν τόσων λωποδυτῶν συνέλαβε κατ' αὐτὰς ἡ ἀστυνομία καὶ μίαν... μάγισσαν. Ἦλθεν ἐξ Ὀδησοῦ καὶ ὀνομάζεται Μαριγῶ Γεωργίου. Εἶχον ἐγεγερθῆ πλεῖστα παράπονα κατ' αὐτῆς καὶ ἂν δὲν ἐπενέβαινε ἡ ἀστυνομία, θὰ ἠγείρετο ἴσως ἐπανάστασις ὑπὸ τῶν ἠπατημένων συζύγων καὶ ἐρωμένων. Λέγεται ὅτι εἶχε μεγάλην τέχνην νὰ ἐνώνῃ τὰ χωρισμένα ἀνδρόγυνα ἐν γένει, εἴτε ἄνομα εἴτε νόμιμα, καὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὰ βάλαντια τῶν πελατῶν τῆς.



Καὶ ἄλλη αὐτοκτονία μαθητοῦ, ἀποτυχόντος κατὰ τὰς ἐξετάσεις. Ὁ δεκατετραετής υἱὸς τοῦ ἱατροῦ κ. Μοῦση Ἰωάννης, κενώσας τὸν ὑδροθεϊκὸν χαλκὸν μίξας ἠλεκτρικῆς στήλης, ἀπέθανεν ἐν μέσῳ σπαρακτικῆς ἀγωνίας καὶ πόνων φρικτῶν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι παίζων μὲ τὴν ἠλεκτρικὴν στήλην τοῦ πατρὸς του ὁ μικρὸς ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὸ ὑγρὸν καὶ οὕτως ἐδηλητηριάσθη κατὰ λάθος· ἀλλ' ἐβεβαιώθη κατόπιν ὅτι ἡ αὐστηρότης τῶν καθηγητῶν ἦτο πάλιν ἡ αἰτία καὶ τοῦ ἀδίκου τούτου θανάτου. Νομίζομεν ὅτι διὰ νὰ προξενῇ λύπην μέχρι θανάτου ἡ αὐστηρότης αὕτη, πρέπει νὰ εἶνε πολὺ σκληρὰ καὶ πρὸ πάντων μεροληπτικῆ. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται.



Ἀλλὰ πόσον περισσότερο κινεῖ τὸν ἐνδόμυχον οἰκτον, ἂν καὶ φυσικωτέρα ἴσως καὶ ὀλιγώτερον ἐπιζήμιος, ἡ αὐτοκτονία γέροντος ἀηλιτισμένου! Καὶ ἡ περίπτωσις δὲν εἶνε τόσον σπανία. Ἐν τινι οἰκίᾳ τῆς ὁδοῦ Κορνάρου, κατόκει γηραιὰ γαλλίς παιδαγωγός. Τὴν πρωίαν μετέβη κατὰ τὴν συνθήειάν του ὁ γαλακτοπώλης, εὐρῶν δὲ τὴν θύραν κλεισμένην, ἀνεχώρησε. Μετὰ πᾶροδον ὥρας ἰκανῆς αἰ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦσαι οἰκογένεια, παρατηρήσασαι παρὰ τὴν συνή-

θειαν κλειστήν τὴν θύραν τῆς Γαλλίδος παιδαγωγοῦ, προσήλθον καὶ παρετήρησαν ἔξωθεν τοῦ δωματίου, εἶδον δὲ τὴν παιδαγωγὸν κειμένην ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς. Ἀναγγελέντος τοῦ γεγονότος εἰς τὴν ἀστυνομίαν, μετέβη αὕτη μετὰ τοῦ Γάλλου προξένου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γαλλίδος παιδαγωγοῦ. Ἀνοίξαντες τὴν θύραν, εὐρέθησαν ἀπέναντι φρικαλέου θεάματος. Ἡ παιδαγωγὸς ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης νεκρὰ καὶ πλήσιον αὐτῆς ὑπῆρχεν ὑπερμεγέθης λεκάνη πλήρης ἀνθρώπων κεκαυμένων. Ἡ αὐτοκτονήσασα γυνὴ κατόκει ἀπὸ δέκα ἐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, κατὰ καιροὺς δὲ ἀπήρχετο χάριν μαθημάτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἦγεν 80 περίπου ἐτῶν ἡλικίαν. Τὸ αἶτιον τῆς αὐτοκτονίας δὲν ἐξηκριώθη ἀκόμη, πιθανῶς ὅμως νὰ ἐξώθησαν αὐτὴν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν ἢ πείνα καὶ ἡ ἀπορία.



Τέκνα τὸ ὑπουργὸν  
καὶ τὸ ἐπίσπε τρομάρα...

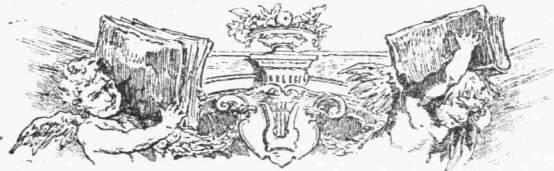
Οὕτω προχωρῶν ἐτραγωδοῦσα φοιτητῆς, τις παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Κολωνακίου, τὸ γνωστὸν τραγουδάκι τοῦ Κόκκου ἀπὸ τὸν Καπετάν-Γιακουμῆ, ὅτε διερχόμενος ἐξημμένος τις εὐζώνος ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ.

— Τί τόκνες τὸ ὑπουργὸν, ρέ, σουτ! . . . διαλύσου! γιὰ ποῖον ὑπουργὸν ὀρέ λές. . .

Ἄλλ' ὁ φοιτητῆς θύσας τῷ Βάγκῳ δὲν ἐπρόσεξε καθόλου εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ εὐζώνου καὶ ἐξηκολούθησε:

— Τ' εἶσαι σὺ ρέ! . . .

— Νά! τ' εἶμ' ἐγὼ, νὰ δῆς. Ἄνθρωπος τοῦ ὑπουργοῦ εἶμ'. Καὶ ἐξαγαγὼν τὴν ξιφολόγην ἐμπῆκε μὲ διπλωρίης τοῦ ἀτυχοῦς φοιτητοῦ, ὅστις ἂν δὲν ἐτρέπετο εἰς φυγὴν θὰ ἐπλήρωνεν ἀκριβὰ τὸ τραγουδάκι τοῦ Κόκκου.



## ΧΡΟΝΙΚΑ

### Φιλολογικά

ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Δεσποινὶς δὲ Σιρσὲ ὁ Ἐρνέστος Δωδὲ δημοσιεύει νέον ἱστορικὸν μυθιστόρημα, λίαν συγκινητικὸν καὶ ἐνδιαφέρον. ἐξιστοροῦν ἐπεισόδιον συνωμοσίας κατὰ τὴν δευτέραν Αὐτοκρατορίαν.

### Ἐπιδημιονικά

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ «Geographica Journal» ἐδημοσιεύθη πρὸς τοῖς ἄλλοις διατριβῆ τις τοῦ διαπρεποῦς Ἀγγλοῦ γεωγράφου Μάρκχμ, ἐπιγραφομένη «Πυθέας, ὁ τὴν Βρεττανίαν ἀνακαλύψας». Ὁ συγγραφεὺς συνοψίζει ἐν πρώτοις τὴν ἱστορίαν τῆς Φωκαίας καὶ τῆς κτίσεως αὐτῆς, τῆς Μασσαλίας, εἶτα δὲ ἀφ' ἑαυτῆς πῶς εἶγον ἡ γεωγραφία καὶ ἡ θαλασσοπορία κατὰ τὴν τρίτην πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα. Τὸν ἐκ Μασσαλίας μέγαν γεωγράφον καὶ θαλασσοπόρον Πυθέα παραβάλλει ὁ Μάρκχμ πρὸς τὸν Κολόμβον. Ὁ Πυθέας ἦτο ἀληθῶς εἰς τῶν μεγίστων γεωγράφων καὶ ποντοπόρων τῆς ἀρχαιότητος, διότι λέγεται περὶ αὐτοῦ ὅτι ἤρουνησε πάσας τὰς ἀκτὰς τῆς ἑσπερίας καὶ τῆς ἀρκτικῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τῶν Γαδεΐρων μέχρι τῆς Θούλης, ἐγώρησε δὲ καὶ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ταναΐδος. «Εἶναι πλέον ἀναμφισβήτητον ἱστορικὸν γεγονός, ἐπιλέγει ὁ Μάρκχμ, ὅτι ὁ Μασσαλιώ-

της Πυθέας ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος τῶν Ἀρκτικῶν Χωρῶν ἐρευνητής, πρῶτος δὲ οὗτος ἀνεκάλυψε τὰς Βρεττανικὰς Νήσους καὶ τὴν Σκανδιναυικὴν ἤπειρον».

— Ὁ κ. Emile Legrand ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον La Traduction grecque moderne des devoirs de Silvio Petico φυλλάδιον ἐκ σελ. 12 εἰς 50 μόνον ἀντίτυπα ἐν τῷ ὅποιῳ ἐκθέτει ὅτι βιβλιαρίον τι ἐκδόθη ἐν Παρισίοις τῷ 1835 ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ τῶν χρεῶν τοῦ ἀνθρώπου λόγος τοῦ Συλβίου Πελλίκου . . . ἐκ τῆς Ἱταλικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν διάλεκτον μεθερμηνευθεὶς ὑπὸ Κέβητος τοῦ Ἰθθαίου» μετεφράσθη ὑπὸ τῶν Felix-Desiré Dehèque καὶ Vladimir Brunet de Presle. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ παραθέτει τὸ συμβόλαιον τούτων μετὰ τοῦ ἐκδότου τυπογράφου, ἐπιστολὴν ἑλληνιστῆ γεγραμμένην τῶν μεταφραστῶν πρὸς τὸν Hase, καὶ κρίσεις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων τῆς 8 Ἀπριλ. 1835. Ἔλαβε δὲ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοῦ φυλλαδίου τούτου, ἐκ τινος ἀπροσεξίας τοῦ μακαρίτου Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῆ, γράψαντος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς φιλολογίας τῆς Νέας Ἑλλάδος ὅτι μεταφραστὴς τοῦ εἰρημένου βιβλίου τοῦ Συλβίου Πελλίκου ἦτο Κέβης τις Ἰθθαῖος.

— Ὁ γνωστὸς ἀστρονόμος Βαρνάρ ἐκ αμελίαν ἐνδιαφερούσας παρατηρήσεις περὶ τοῦ σχήματος τοῦ κομήτου Σούφτ (6 Μαρτίου 1892) μελετηθέντος ἀπ' αὐτοῦ θείας καὶ φωτογραφηθέντος ὑπ' αὐτοῦ τὴν 4, 6 καὶ 7 Ἀπριλίου. Τὰ φωτογραφήματα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ Knowledge καταδεικνύουσι δὲ μετὰ πόσης ἐκπληκτικῆς ταχύτητος μεταβάλλεται τὸ σχῆμα τῶν κομητῶν.

— Τὴν 14 Ἰουνίου ἐτελεσθησαν ἐν Παρισίοις τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν ὁδῷ Στάελ νέου καταστήματος τῆς Διεθνούς Ἐταιρείας τῶν ἠλεκτρολόγων. Τῆς τελετῆς προήδρευεν ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κ. Μενίε, ἐξεφωνήσε δὲ κατὰλληλον τῇ περιστάσει λόγον ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας κ. Raymond.

— Ὁ Ἀλφρέδος Φουγιέ ἐξέδοτο ἐν Παρισίοις ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀλκὰν δίτομον ψυχολογικὸν σύγγραμμα, ὑπὸ τὸν τίτλον Pchychologie des idées fausses.

— ὑπὸ τοῦ I. D. Hooker ἐξεδόθη ἐν Λονδίῳ ὁ πρῶτος τόμος τοῦ Index Kewensis, ἦτοι γενικοῦ πίνακος φυτολογικῆς περιέχοντος τὰς ὀνομασίας καὶ τὰς συνωνυμίας τῶν φυτῶν, συνταχθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ Δάρβιν.

— Ὁ περιώνυμος ἐρευνητῆς Νάνσεν ἀνεχώρησεν ἐκ Χριστιανίας μετὰ συνοδείας πολυαριθμοῦ πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ νοτίου πόλου.

— ὑπὸ τοῦ γάλλου ἱατροῦ Maljean ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως τὸ μικροβίον τῆς δαμαλίδος. Εἶνε μικροκόκκος ἀνερόβιος, καλλιτεροῦμενος ἐντὸς τῶν συνήθων ζώων καλλιτεροῦσας ἀπὸ 20<sup>0</sup>—38<sup>0</sup> ἡ ἔγγιστις δὲ αὐτοῦ ἐπιφέρει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἀνοσίαν.

— Ὁ ἐν Μονάχῳ καθηγητῆς Ἐμμεριχ ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ βακτηρίδιον τῆς χολέρας ἐπιφέρει δηλητηρίασιν ἀνάλογον πρὸς τὴν διὰ νιτροδῶν ἰλαίων ποσζενουμένην, ἡ ὅποια παρουσιάζει συμπτώματα χολερικά ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων.

### Καζολατεχνικά

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστροίας δευθεῖσα τὸ ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ὕδρογράφου Γαλλινᾶ προτενεχθὲν αὐτῇ Λεύκωμα, περιέχον ὠραίας κεκορυφαίας τοποθεσίας, ἀπέστειλεν αὐτῷ ὡς δῶρον ἀργυρᾶν συσκευὴν καφεποσίας μετὰ χρυσῶν τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐμβλημάτων.

### Μουσικά

Κατὰ τὸν ἐσχάτως τελεσθέντα μουσικὸν διαγωνισμὸν τοῦ Ὁδείου τῆς Ρώμης διεκρίθησαν καὶ δύο ἑλληνες μουσουργοί, οἱ ἐκ Ζακύνθου κ. κ. Ἀγγελοῦ Σαλούτσης καὶ Στέφανος Καραμαλίνης, ὁ μὲν δι' ὠραίου Βάλς, εἰς τὸ ὅποιον ἀπενεμήθη βραβεῖον χρυσοῦν, ὁ δὲ διὰ μελαγχολικοῦ Ρεμβασμοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἀπενεμήθη βραβεῖον ἀργυροῦν.